

SVENSKA
RUN-URKUNDER,

UTGIFNA

AF

RICHARD DYBECK.

Första Samlingen.

STOCKHOLM,
TRYCKTE HOS JOH. BECKMAN, 1855.

Södermanland. Svartlösa härad, Grödinge kyrka.

Till de under N:r 4, 5 och 6 anförde runinskrifter i Grödinge socken kommer förevarande, hvilken ligger såsom trappsten utanför dörren till det vid kyrkans södra sida varande Vapenhuset, till en fjerdedel täckt af en öfverliggande trapphäll af täljsten.

Han är af rödaktig sandsten, omkring ett qvarter tjock. Inskriften grund, särdeles dess obetäckta, länge trampade del, ehuru äfven den nu dolda bär spår af slik åverkan; hvaraf kan slutas, att stenen förr saknadt allt skydd. Inskriften:

(†)RNNFR TNY (þ)TFR : TNY : HIFHTIT : TNYTR :
 þTIR : RIHTN : HTIT : ÞITHT : IFTIR : (N eller R) T(I eller N)↑
 ÞTFR HT

Det är: (A)RULFR AUK (þ)ALFR AUK SIKSTIN AUK ...AR þAIR
 RISTU SAEN þINSA IFTIR (U eller R) A(I eller L)T FAÞUR SIN

* Den förstnämdes Afhandling finnes vara nästan bara Peringsköldiana — på obekant sätt öfverkomne.

Första runan (†) har nederst vid slingan ett till höger och uppåt gående tvärstreck, lika djupt, som kännestreck, men spetsigt. Tredje runans (∩) kännestreck är något matt. Följande runa (∩) är omisskänlig. *K* uti *auk* nederst af-flagadt. Stafven i följande namnets þ fullt klar, men kännestreck svagt. Nästa runa (†), likasom hela *auk*, samt *Sik-stin*, fullt tydliga. De främsta runorna i påföljande namn icke bort-brutna, men af-flagade, tillika med öfre delen af stafven till den åter-stående runan †. Namnets slutruna (∩) genom nötning äfven till stafven skadad; tvänne punkter skilja den från följande ordet. E (†) uti *saen* stunget. Nästa ords þ till kännestreck, äfvensom samma ords ʞ, ofvan-till matta. Något större tomrum är icke mellan *iftir* och påföljande namns genom en bräcka skadade första runa, hvilken skulle kunna tagas lika väl för ∩ som för ∩, det vill säga: hon har nu intet, som från ∩ gör henne till ∩. Möjligheten qvarstår lika väl. Stafven är klar, likasom hela följande runa. Öfre delen af runan dernäst (| eller ∩) är genom en uthuggning satt i samband med den nederst å runristningen varande bågen, som här löper in i slingan, och hvarigenom hon fått ut-seende af ∩. Kännestreck till namnets slutruna (†?) är matt och nog osäkert. Runornas olika lutning, äfvensom ett par stafvars böjning, in-hemtas af ritningen. *

Grödingefolket är af mig ofta tillsporadt om Runstenens ursprungliga plats. »Låg han förr der han nu ligger, eller der . . . eller der . . .?» »Nej, mistom», har svarit alltid blifvit. En gammal, menande Kyrkvärd pekade en gång åt höjden norr om kyrkan, förbi hvilken allmänna vägen löper. Jag gick dit och fann en ännu stående Bautasten, en större, fylld strenkrets, samt en stenomsatt fördjupning. Men ingen »går i go' för», att Runstenen stått deri.

